

2188.

Pod šable, pod šable, ai, pod obušky,
všecko my vezmeme, aj plané hrušky.

dejte nám kus slanin jako dvě dlaně.

Pod šable, pod šable, můj milý pane,

Tudy nám nedali, tady nám dajú,
komára zabili, slaniny majú.

Pak změňujíce tanec pějí:

2189.

Vlk s kozú tancuje,
húser jím bubnuje.

baran pivo vaří,
kocúr hospodaří atd. viz č. 2148

Kde jím neotvírají, tam medvěd, jenž štětku nese, sazemi nebo blátem zed líčí.

U Nezdenicích se přistrojí mládenci do svátečních šatů, vypůjčí si šátků červených, opáší se jimi zpředu i zadu, do ruky vezmou každý dřevěnou šablu, jejíž držadlo pentlou jest omotáno; za klobouk strčí chochol z peří a ze stuh. Tak upraví se čtyři; pátý drží pravidlo na způsob žezla, omotané pentlami a šátky do kona. Přišedše do nějakého domu, žádají o dovolení, což se jim vždy dává; tu začnou se přetáčeti se šablami a zpívají: Pod šable atd. — Na to:

2190.



Já do bú-dy, tam buden-ka prá-zná, mě-ly mě tam dvě če-ka-ti, ne-če-ka-la žá-dná, žá-dná.

Já do búdy, já do búdy, tam budenka prázna,
měly mě tam dvě čekati, nečekala [: žádná. :]

Já do třetí, já do třetí, tam vařili krúpy,
byli by mně rádi dali, ale sem byl hlúpý.

Já do druhé, já do druhé, vařili tam kašu,
dali mi tam na vařečku, ještě podnes kašlu.

Já do štvrté, já do štvrté, tam vařili zelé,
byli by mně rádi dali, bylo mně kyselé.

Pak tancují s domácími ženskými.

Někde se to děje na tučný čtvrtok; načež v úterý masopustní chodí hřebenáři, t. j. s medvědem, chasníkem, slámou neb hrachovinou docela omotaným, jenž na hlavě má vysokou papírovou čepici, v ruce baldu s cepíkem ze slámy, jímž bije a mláti pro smích.

U Jevička chasa, přestrojená do starých šatů a slámou otočená, chodí po dědině a vyvolávají ženy pod okny, t. j. přezdívají jí co nejkareději, končice obyčejně s pokřikem: Hej, hej na hřeben (či na hřeblo). Ženy pak chrstávají na ně vodou. — Leč předce do domu některého naposledy zajdou, dají se po dvou nebo po třech od žen řetězy svázati a do hospody vésti; tam se tancuje. Naposled ženy ty zapalují ty chasníky maškary, jenž hořice skáčí a válejí se po zemi. Odstrojením a hodováním hra se končí.

Má se za to, že odtrhané z medvěda kousky zvláštní do sebe moc mají, aby na př. hojněmu se urození drůbeže napomáhaly, a protož jich též k věcem takovým užívají.

U Lichnova při tom medvědu v poslední masopust tancují o patitý tanec. Když byli poněkud potančili, tedy mužští jdou ven, an ženské zatím samy tancují. Brzo ale mužští okny do jizby vskakuji a pak tancujíce přes stolice a tabuly skáčí, any ženské hudbařům peníze hází. Při tom však ředitel musejí míti, aby všecko v pořádku šlo.

U Valachů v Rožnově chodí s klátem; chasník v ženské kasance, sazemi obličeji sobě očerniv, místo šavly má v rukou dřínu (hublované dřívko) 2 sáhy dlouhou a hledí klát, jejíž v rukou drží, v domě, kam ho pustili, děvě o nohu opevniti, aby se děva vykupovati musela. Což když ona učiní, tedy ji klát s nohou odejme a dále, napřed s ní potancovav, odejde.